

Saxtakarlıq və yalan sağalmaz erməni xəstəliyidir

İnsanın ən təmənnasız dostu kitabdır. Əbəs yerə deyilməyib ki, kitab olan ev qaranlıq olmaz. Çox kitab oxuyan insanın üzü nur saçır. Kitab insanı depressiyadan xilas edir, stressi azaldır, yuxusuzluğu aradan qaldırır, beynin fəaliyyətini gücləndirir...

23 Aprel - Ümumdünya Kitab və Müəlliflik Hüququ Günü ərəfəsində Azərbaycan Respublikası Əqli Mülkiyyət Agentliyinin İdarə Heyətinin sədri, professor Kamran İmanovla görüşüb söhbət etdik. Söhbət zamanı Kamran İmanov qeyd etdi ki, Əqli Mülkiyyət Agentliyi aprel ayında üç beynəlxalq tədbirdə iştirak edib. Aprelin 10-da Cenevrə şəhərində keçirilən ÜÖMT-nin Müəlliflik Hüququ Daimi Komitəsində "Süni intellekt və əqli mülkiyyət" prezantasıyası zamanı ölkəmizdə görülən işlər barədə iştirakçılara geniş məlumat verilib. Aprelin 14-də Cenevrə şəhərində İnformasiya Kommunikasiya Texnologiyaları məsələləri üzrə ÜÖMT-nin Yüksək Səviyyəli Dialoqunda Azərbaycan nümayəndəsinin məruzəsi dinlənilib. Aprelin 21-də isə Moskva şəhərində ənənəvi təşkil edilən məşhur "Avtor/Author - 2025" beynəlxalq konfransında əsas məruzəçi qismində "Melodiya, harmoniya və ritmlərin başında duran yaradıcılıqdır" mövzusunda geniş prezentasiya-təqdimatla iştirak edib.

mimiyyətdən uzaq olduqlarının, ikiüzlü davranışlarının səbəbini məğlubiyyətlə barışmazlığı və revanşizm istək və arzularında görürük.

Misal üçün, ötən ilin aprelində və sonra fikrini təkrarlayan Paşinyan parlamentdə çıxışında qonşularla münasibətdə Ermənistanın keçmişinin yenidən dərk olunmasına çağırış edib. Onun söylədiyinə əsasən, "tarixi Ermənistan" və "real Ermənistan" bir-biri ilə ziddiyyətdə olduğuna görə, təhlükələr yaradır. Bir daha vurğulayıb ki, dünyaya Van çarlığının mövqeyindən yox, bugünkü Ermənistan dövlətinin mövqeyindən baxılmalıdır, əks halda dövlətçiliyimizin qurulmasına zərər gətiriləcək.

Bunlar yalnız sözlərdir, əslində, onların dedikləri ilə əməlləri düz gəlmir. Sərhəddə atəş açılması fonunda sülh sazişinin perspektivindən danışır, özü də ümidə əsaslanmaq yox, planlı və davamlı fəaliyyət göstərmək lazımdır deyir. Əgər bu etiraflar səmimidirsə, bəs real Ermonistan hansı səbəbdən sülh sazişinin bağlanmasını uzadır, dövlətimizin şərtlərini həll etmir?"

Söhbətin bu məqamında professor Kamran İmanov qeyd etdi ki, doğrudan da, hər şey kitabdən başlayır və hər şey kitabdadır. Bir həqiqətdir ki, tarixə aid yalanlarla dolu keçmişin və müasir erməni müəlliflərinin kitabları çoxsaylı olaraq bir-birinə istinadən həqiqətə uyğun olmayan "fakt"ları tirajlayır və bununla "ermənisayağı mənbə", yəni "dəlillər" sistemi yaratmaq hədəflirlər.

O ki qaldı böyük həvəslə istinad edilən qədim erməni mətnlərinə, onların əlyazmaları, orijinalları adətən tapılırmı, yaxud köçürmələr şəklində əksini tapanmış olur. Bunların kökündə ermənicilik saxtakarlığı dayanır.

"Biz 9 ildir ki, "Qədim mətnlər və klassik mənbələr ermənicilik saxtakarlıqlarını və uydurmalarını ifşa edir..." devisi altında ənənəvi konfrans keçiririk. Bu, heç də təsadüfi deyil. Hayların Milli EA-nın (Tarix İnstitutu) dərc etdiyi son kitablardan biri V.Q.Tunyanın müəllifliyi ilə belə adlanır: "İstoriçeskoe pristrastie Azerbaydjana k istorii Armenii: mifi i realii" ("Azərbaycanın Ermənistan tarixinə olan ehtirası (həvəsi): miflər və reallıqlar"). Bir baxın, yalan səpənlər bizi yalanda suçlayırlar. Dünyanın ən zəngin arxivlərindən biri sayılan Sankt-Peterburq arxivində qədim erməni müəlliflərinin manuskriptlərinin tapılması müşkül bir işdir. 2003-cü ildə Sankt-Peterburqın 300 iliyinə həsr olunmuş "Sokrovişça akademikəskix sobraniy Sankt-Peterburqa" kitabı çapdan çıxmışdı və kitabın tərtibatçı kollektivinin rəhbəri, milliyyətçə erməni olan professor Yuriy Petrosyanın yazdığı kimi, minlərlə nüsxədə qorunub saxlanan erməni əlyazmaları çərçivəsində bir dənə də orijinal yoxdur, əksəriyyəti, 80 faizə qədəri XVII-XVIII əsrlərə aid köçürmələrdir, bir neçəsi XIV-XV əsrlərdə köçürülənlərdir və bəlkə də onlardan birini XII əsrə aid etmək mümkündür. Erməni aliminin digər etirafına əsasən, bu arxivdə VII-XI əsrlərə aid olan türk orijinallarının sayı isə minlərdədir".

Professor söhbət zamanı sarkazmla qeyd edir ki, əqli oğurluq ənənəsini davam etdirən və folklorun bir qolu - miflərin yaradılmasında ustalıq göstərən ermənicilik digər xalqların, xüsusən də biz azərbaycanlıların maddi və qeyri-maddi irsinə, torpaqlarına və mədəniyyətinə göz dikməkdən əl çəkmir, özünüküçəldirmək, mənimsəmək, əqli

oğurluq, saxtakarlıq və uydurma cəhdləri ilə çantalarını "zənginləşdirir". Bunlar istər real siyasi həyatımıza, istərsə də keçmişə, tarixi hadisələrə aiddir.

Tarixə baxış... uydurmalar və həqiqətlər

Professor Kamran İmanov bildirdi ki, gəlin iki mif - Şərqi Armeniya və Qərbi Armeniya mifləri üzərində dayanaraq.

Haylara məxsus olmayan armen/erməni etnonimini və Arminiya (Ermənistan) adlı qədim toponimini mənimsəyərək hay-erməni tarixşünaslığı Türkmənçay müqaviləsinin (1828) bağlanmasından sonra Şərqi və Qərbi Armeniya, hətta uydurma "böyük Armeniya" mövcudluğuna dair tezisləri fəal şəkildə gündəmə gətirməyə başladı. Çar Rusiyasının 1827-ci ildə işğal etdiyi və Qacar şahın İranın ruslara güzəştə getdiyi İrəvan və Naxçıvan xanlıqlarının torpaqları Şərqi Armeniya ərazisi elan olundu, halbuki müqavilənin 16 maddəsindən heç birində bu toponim barədə tək kəlmə belə qeyd olunmamışdı.

"İrəvan xanlığının torpaqlarında çar Rusiyası tərəfindən yaradılan və süni şəkildə şişirdilən yersiz hay-erməni ərazi istahası Naxçıvan, Qarabağ, Zəngəzur torpaqlarına da iddialara təkan vermiş oldu. Hətta bolşevik obrazına girmiş ikiüzlü erməni milliyyətçiliyi və daşnak terroru sonralar bu torpaqların bir qisminin qoparılmasına gətirib çıxardı. Lakin 1921-ci ildə Türkiyə və sovet Rusiyası arasında yaradılmış Naxçıvan Muxtar Respublikasının Azərbaycanın protektoratı altına verilməsi haqqında müqavilə ilə nəticələndi. Erməni iddialarının könlünü almaq üçün isə əvvəlcə Zəngəzur qəzası, 1922-ci ildə isə Göycə (Şəhur-Dərələyəz) Azərbaycandan qopardılıb Ermənistanə verildi. Bu azmızı kimi, 1923-cü ildə Azərbaycan ərazisində Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayəti yaradıldı.

Nədir Şərqi Armeniya?

Uydurma Şərqi Armeniya torpaqsız sovet Ermənistanının məhz bu yolla Azərbaycan əraziləri hesabına yaradılmasıdır.

Əvvəlcə Şərqi Armeniya çar Rusiyasına birləşməsi adı altında Azərbaycan ərazilərində yaradılmış bu milli erməni yuvası mahiyyətçə ərazilərin hərbi işğalı ilə nəticələnen təcavüzkarlıq, sovet dövründə isə sülh yolu ilə ermənilərin ərazi iddialarını təmin edən güzəşt olmuşdur".

Professor K.İmanov xüsusi vurğuladı ki, uydurma "parçalanmış erməni torpaqları" tarixi İkinci Dünya müharibəsindən sonra aktuallaşdı, çünki bu, sovet Rusiyasının Ərdahanı və Qarsı Türkiyəyə qaytarılmasını nəzərdə tutan və 1921-ci ildə imzalanan Türk-Sovet müqaviləsinə yenidən baxılmasını planlaşdıran Stalinin niyyətlərinə uyğun idi.

Bununla da Qərbi Armeniya məsələsi gündəmə gəldi. Şükür, Stalinin niyyəti baş tutmadı, ancaq mövcud olmayan Şərqi Armeniya çərçivəsində tarixi Azərbaycan əraziləri haylar tərəfindən erməniləşdirildi. Bu azmızı kimi, sovet tarixi elminin dəstəyi ilə erməni tarixşünaslığı hayların bu torpaqlardakı qədimliliyinə dair yalan və uydurmaları tirajlamağa başladı. Bunun üçün qonradı hay-erməni çünlülələri uydurldu, Şərqi Armeniyanın Rusiyaya xəyəli birləşməsi aspektində Kürəkçay

müqaviləsinin əsasnamələri təhrif olunmağa başlandı, Qafqaz Albaniyasının tarixi, bu torpaqların əzəli sakinləri olan Azərbaycan türklərinin maddi və qeyri-maddi mədəni irsi, ümumiyyətlə, hay-ermənilərin bu ərazilərdə avtoxtonluğunu "sübut" edə biləcək hər bir şey saxtalaşdırılaraq mənimsənilməyə məruz qaldı.

Kamran İmanov dedi: "Bu gün də hay-erməni uydurma qədimliliyi erməniciliyin təcavüzkar və riyakar izini sürdürür. Heç də təsadüfi deyil ki, XVI-XVII əsrlərə dair erməni xalqının tarixi adı altında Azərbaycanın Qarabağ, Gəncə, İrəvan, Naxçıvan və Zəngəzur diyarlarının tarixi təsvir olunur. XV əsrdə patriarx taxtının Əcmiədzinə köçürülməsindən sonra (Əcmiədzində patriarxat yeparxiyasız fəaliyyət göstərdi, çünki yeparxiya Kiçik Asiyada qalmışdı) ermənilər bu dövrü lovğalanaraq erməni tarixinin "Əcmiədzin dövrü" adlandırıldı.

Bundan başqa, onlar müxtəlif siyasi və elmi dairələrdə belə bir fikir yaymaq başladılar ki, Qərbi Armeniya hələ də Türkiyənin tərkibində qalıb.

Ümumiyyətlə, ermənicilik sayca neçə Armeniya adlı toponim işlədir?

Armenistlərin yazı ənənəsini qoyan "erməni tarixinin atası" M.Xorenski V və ya VII əsrlərdə, bəlkə də XIV əsrdə (əslində, müəlliflik və yazı tarixi sual altında qalır) yazdığı "Hayların tarixi", "İncili" təftiş, "Xalqlar cədvəli"nə Hayk, Armenak və s. fantomları daxil edərək hay etnosunun Sakalara, Qemərililərə qohumluğunu çatdıraraq hətta Torqom (Toqarma) əcdadlarına (türk soykökü) çevirərək 5 Armeniya (1-4 və yunan) iddiasını irəli sürmüşdü. İki əsr sonra isə A.Şirakatsi öz "Aşxaratsuys"unda "Coğrafiya") yenə də anonim deyil, müəllif kimi artıq 8 Armeniya vermişdi, indi isə "Armeniya"ların sayı 35-ə çatıb.

Bəs neçə "Armeniya" adlı dövlət mövcud idi? Bugünkü dövlətləri istisna olmaqla heç bir dənə də yoxdur. "Armeniya" adı ilə tarixdə qələmə verilən dövlətlər isə hayların yox, digər xalqların yaratdığı və başçılıq etdiyi dövlətlərdir".

Həmsöhbətimiz onu da dedi ki, elə erməni alimlərinin etirafına əsasən, ermənilər hazırda etno-konfessional cəhətdən fərqlənən 11 subetnik qruplar təşkil edir və əlavə edim ki, bu qədər "Armeniya" olduğu halda, hansı "Armeniyanın tarixi"ndən söhbət gedəcək? Odur ki, avtoxton xalqlardan fərqli olaraq erməni alimləri "Armeniya tarixi"ni yox, hay etnosunun tarixini yazmaq məcburiyyəti qarşısındadırlar, ya da "Hayastan" adlı ölkəsi olmayan mifoloji hayların tarixini yazırlar və burada digər xalqların ərazisindən və tarixindən söhbət açırlar.

Armenistlər bundan vaz keçir, erməni yazarları armeniyaların çoxluğuna əsaslanaraq Aralıq, Qara və Xəzər dənizləri arasındakı "böyük Ermənistan" xülyasını yaşatmağa çalışırlar, bu mifologem ayrı-ayrı, parça-parça olan uydurma armeniyaları yeni bir uydurma "kompleksinə" çevirməyə dəstək verərək, buraya Türkiyə, Gürcüstan və Şimal-Cənubi Azərbaycan torpaqlarını daxil edirlər.

Kamran müəllim xüsusi olaraq qeyd etdi ki, hər bir xalqın, o cümlədən erməni xalqının özünəməxsus tarixi var, millətin keçmişində baş verən olaylar, hadisələr, uğurlar və məğlubiyyətlər gerçəkliyin ayrılmaz bir hissəsidir. Biz erməni xalqına qarşı deyil, erməniciliyə, sağlam olmayan dünya-görüşünü dəstəkləyən bədnam qonşularımızın millətçi müəllifləri, ya da si-farışlı tutulmuş müddlu xaricilər tərəfindən yazılan yalan, uydurma və böhtanlarla dolu kitablara və digər yazılara qarşı çıxış edirik. Xüsusən tarixşünaslığa aid bu növ əsərlərdə əsas leytmotiv ermənilərin Cənubi Qafqazda gəlmə yox, avtoxton millət olmasına və buradan guya itirilmiş torpaqlarla bağlı ərazi iddialarına qarşı çıxış edirik.

"Erməni miflərini saymaqla qurtarmaz. Onların hamısı quruluşuna və praktiki təyinatına görə birləşərək siyasi mifologiya kateqoriyasına aid olur. Erməni etnik aləminin mənzərə-

sinin bir hissəsi olan məhz bu mifologiya zahiri reallığın və burada cəmləşən əxlaq mexanizminin erməni etnosu tərəfindən qavranılması üsulunu müəyyən edir. Fikir verin, bir neçə müasir politoloqun, o cümlədən S.B.Luryenin araşdırmalarına əsasən, digər xalqlardan fərqli olaraq, erməni siyasi düşüncəsinin xüsusiyyəti geosiyasi xarakter daşıyaraq ermənilərin yaşadığı yerlərdə əsasında müəyyən coğrafi xəritə qurmaqdan və yaşadığı yerləri özləri üçün növbəti "Ermənistan" adlandırmaqdan ibarətdir.

Lakin ermənicilik mifomaniyası bununla bitmir. Erməniciliyin sifarişi ilə müddlu xarici müəlliflər tərəfindən yazılan çoxlu sayda "əsərlər" riyakarlığa əsaslanaraq tarixi saxtalaşmaya yol açır. Uydurmalar isə qəbul edilmədiyi halda "çox əzabkeş" xalqın millətçiləri təcavüz və terrora əl atırlar".

Professor K.İmanov qeyd edir ki, tanınmış avstriyalı tarixçi Erik Fayql "Erməni mifomaniya" kitabında yazdığı kimi "...Erməni terrorizminin kökləri tarixə yanlış baxımdan irəli gəlir... Müasir erməni terrorçularının unikallığı ondadır ki, tarix (daha doğrusu, tarixə öz baxışı) onlar üçün yeganə bəraətdir". Odur ki, "insanlıqdan uzaq əməllərə bəraət qazandırmaq məqsədilə tarixin yenidən yazılması terrorçuluğun unikal xüsusiyyətidir". Bəli, bu, həqiqətən belədir.

Çünki bəllidir ki, "bəziləri qəsdən yalan səpir, digərləri isə aldanaraq yalan yayır".

Mifomaniya, saxtakarlıq və yalanlara uyanlara erməni mənşəli tanınmış alimin bir fikrini xatırladıram. Söhbət Miçigan və Çikaqo universitetlərinin professoru Ronald Qriqor Sünidən gedir. Onun "Ararata baxış. Armeniya yeni tarixdə" adlı tədqiqatında söylədiyi fikirləri nəzərdən keçirək: "Ermənilər - xüsusi xalqdır, əvvəla ona görə ki, onlar digər millətin içərisində yaşayan millətdir və ikincisi bu xalq adətən heç bir təsəvvürü olmayan irsi ilə fəxr edir".

Tanınmış erməni aliminin etiraf-xəbərinə baxmayaraq, saxtakarlıq yuvaları artır, deməli, yalanlar da çoxalır.

Erməni xisləti dəyişmir

Kamran İmanov deyir ki, ermənilərdə saxtakarlıq və yalan sağalmaz xəstəlik halını alıb. Fikir verin, 2023-cü ilin əvvəllərində Armeniyada çox gürultulu ad olan bir ictimai struktur peyda olub - "Gardman-Şirvan-Naxçıvan Ümumerməni İttifaqı". Fəallığı müxtəlif bəyanatlarla, beynəlxalq strukturlara müraciətlərlə və təbii olaraq mediada, müsahibələrdə saxta və uydurmalara əsaslanan məlumatların yayılması və ölkəmizi daim pisləməyi ilə səciyyələnir. Məqsədi isə bəyan etdikləri kimi, yaranan ictimai birlik 1988-1992-ci illərdə Azərbaycanın müxtəlif regionlarından Ermənistanə köçən hay-ermənilərin hüquqlarının müdafiəsi ilə bağlıdır.

Əslində isə, təşkilatın yaranması 2022-ci ilin sonunda Qərbi Azərbaycan İcmasının formalaşmasına "simmetrik cavabdan" ibarətdir. Erməni müxalif mediasında qeyd olunduğu kimi, təşkilatın peyda olmaq təşəbbüsü baş nazir N.Paşinyandan olub və bu struktura başçılıq edən şəxs "Mülki saziş" hakim partiyasının üzvü, deputat, Bakıda doğulan və Paşinyanın yaxın adamı olan Vilen Qabrielyandır. Kamran İmanov bildirdi: "Bu struktur haqqında əlavə məlumat vermək fikrində deyiləm, lakin onun başçısı haqqında bir neçə söz söyləmək istərdim. Bu, həmin Vilendir ki, bu yaxınlarda deputat mandatını qaytarmalı oldu. Səbəbi isə media nümayəndələri ilə Gümrüdə yaratdığı biabırçılıq ucbatından idi. Məsələ ondadır ki, hakim partiya "Mülki saziş (dialoq)" Gümrüdə Ağsaqqallar Şurasına olan seçkilərdə öz nümayəndəsini keçirdə bilməyib. Halbuki hakim partiyanın mövqeyini gücləndirmək məqsədilə Paşinyan buraya həmin Vilen Qabrielyanı yollamışdı. Media nümayəndələri ilə hay-küylü dava nəticəsində Qabrielyanı istefaya göndərdilər. Vilen isə öz növbəsində hakim partiyaada mövcud olan əhvali-ruhiyyənin sağlamlaşdırılması ilə məşğul olmağına vəd verib. Bu, onların daxili işləridir, lakin xüsusi olaraq qeyd etməliyəm ki, bu günə qədər onun başçılıq etdiyi "Ümumerməni İttifaqı" yalnız və yalnız işlənməmiş silaha - plagiata əsaslanır və Qərbi Azərbaycan İcmasının qanuni və dəlillərə əsaslanan addımlarını təkrarlayır".

İradə ƏLİYEVA,
"Azərbaycan"